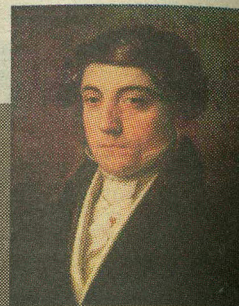

:Estonia "Tuhkatriinu"

LIHTNE LUGU UNISTAMISEST KOOS NALJAKATE PISIASJADEGA

Reedel rahvusoperis Estonia esietendunud Gioachino Rossini "Tuhkatriinu" ("La Cenerentola", 1817) hollandlase Michiel Dijkema lavastuses oli vaatamata õnnetule lõpule rõõmus ja hoogne etendus.

Rossiniil on täna 138. surma-aastapäev
Gioachino Antonio Rossini (29. veebruar 1792 - 13. november 1868) oli Itaalia helilooja, kes on enam kui 30 ooperi autor. Ta on kirjutanud ka vaimulikku ning kammermuusikat. Rossini kuulsamateks ooperiteks on "Sevilla habemeajaja" ("Il barbiere di Siviglia") ja "William Tell".

ISSN 1406-8869

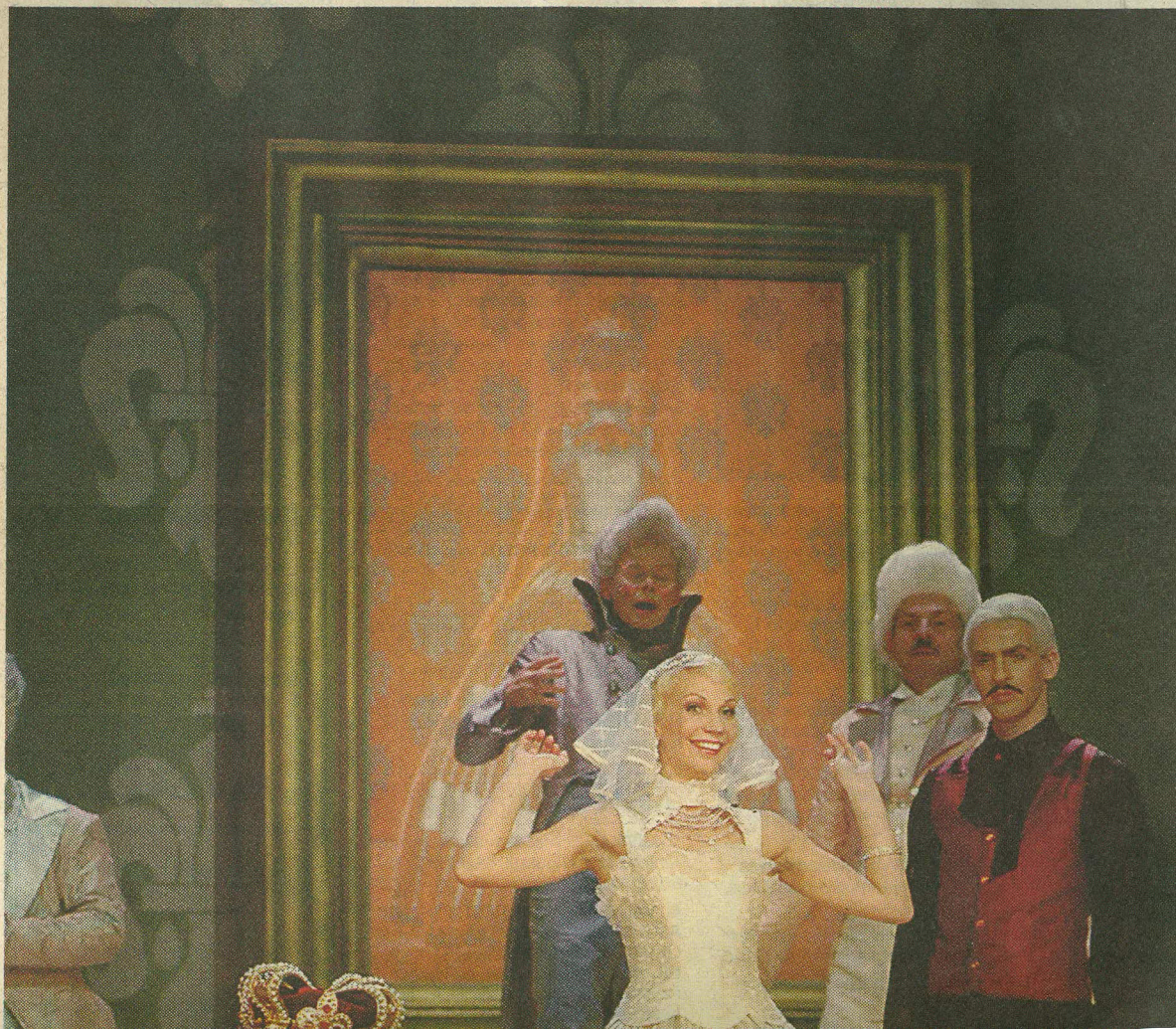
9771406886000

Eesti Päevaleht

www.epl.ee esmaspäev, 13. NOVEMBER 2006

TOIMETAJA: MARI PEEGEL, TEL 680 4400

FOTOD: HARRI ROSPU

–1– Kaunis võõras ehk Tuhkatriinu (Helen Lokuta) on saabunud kuningalossi. –2– Diivanist ja seintest välja pugev koor tõstab tühjaks Tuhkatriinu toa, et tekiks avar mänguruum. –3– ja –4– Tuhkatriinu poolõed (Juuli Lill ja Kristina Vähi) tunnevad ta ballil ära. –5– Toapoisiks riietunud prints (Juhan Tralla) paneb Tuhkatriinu endasse armuma.

Liis Laanemets, muusikakriitik

Estonia teatri juubelihooaja teise esietendusena jõudis möödunud reedel lavale Gioachino Rossini "Tuhkatriinu" ("La Cenerentola", 1817). Libretist Jacopo Ferretti "Tuhkatriinu" lool, mida peategelane Tuhkatriinu ehk Angelina kohe ooperi alguses laulus "Elas kord kuningas" ("Una volta c'era un re") jutustama asub, on vähe sarnasust Charles Perrault' üldtuntud muinasjutuga kogumikust "Haneema jutud" ("Contes de ma mère l'Oye", 1697).

Laval jutustatakse lihtsat lugu unistamisest – laulmine ongi "Tuhkatriinus" unistamine ja kogu ooper on Tuhkatriinu unistus, mis algab ja lõppeb lauluga "Elas kord kuningas". Ooperisse

on tihedalt puistatud viiteid unistamisele ning helilooja on komponeerinud rohkelt segadust, mis jätab mulje, et kõik tegelased saavad oma ebareaalsusest aru. Erinevalt muinasjutust öeldakse lavateose lõpus aga se-

Kui tihti saab ooperietenduse ajal pisarateni naerda? Mina sain seda reedel.

da, et kõik unistused ei täitu ja kõik Tuhkatriinud ei saa printsile mehele, vaid jäävad tuhasesse koldenurka.

Esmakordselt Eesti publiku ette toodud ooperi lavastus oli nooruslikult rõõmus ja hoogne. "Tuhkatriinu" on üks Rossini ooperitest, mis ei lase end kängitseda kindla stiiliga korsetti. See

on traagilise varjundiga *opera buffa* (koomiline ooper), imejutu elementidega komöödia või mõistujutt, kus kõiki tegelasi juhivad prints Don Ramiro õpetaja Alidoro. Kui tihti saab ooperietenduse ajal pisarateni naerda? Mina sain seda reedel.

Lavastus ja lavakujundus on hollandlaselt Michiel Dijkemalt ja kostüümid Claudia Dammilt. Kahe vaatuse visuaalne pilt oli üsna sarnane – liiliatega tapetseeritud tuba Tuhkatriinu ja tema poolõdede kodus ning sarnaste elementidega ruum Salerno prints Don Ramiro lossis. Staatileine lavakujundus, mis oli segu tänapäevast ja minevikust või reaalsusest ja muinasjutulisusest, aitas paremini esile tuua tegelastega sündivat. Kuigi Rossini ja Ferretti ei kirjutanud ooperisse muinasjutulisi üleloo-

mulikke elemente, olid need Tallinna-lavastusse lendavate ahju- ja jalutavate tugitoolide näol sisse toodud.

Loo muinasjutulisust rõhutasid tegelaste kostüümid – segu õukonnariietuse allegooriast ning tänapäevastest tavariietest. Lavastuse üheks keskseks märksõnaks olid viimistletud detailid, alates käteplaksust, mis kustutab saalis tule, kuni massiliikumisteni. Publiku naeru kutsuski esile just pisiasjades peituv huumor.

Õnnestunud lavastus

Reedeõhtune lauljateansambel koosnes noorema põlve solistidest. Enim tõusid esile Kristina Vähi ja Juuli Lill Don Magnifico tütarde Clorinda ja Tisbe ning Juhan Tralla Salerno prints Don Ramirona. Esimesed püüdsid laval pilku ja kõrva oma särtsaka

liikumise, naiivse oleku ning meeldejääva koosmänguga. Oma tütardele sekundeeris Monte Fiascone paruni Don Magnificona Rauno Elp. Nimeetatud triost jäi väga ühtlane mulje. Juhan Tralla võlus oma kauni tenoriga. Kahjuks ei olnud Tralla koosmängus René Soomi (Don Ramiro toapoiss Dandini) ja Helen Lokutaga (Angelina ehk Tuhkatriinu) tunda veel "õiget särinat". Aga see oli ju alles esietendus... Priit Volmer Don Ramiro õpetaja Alidorona jättis vana õpetlast mängides täiesti usutava mulje. Esietenduse lisaboonus tuli orkestrilt koos dirigent Arvo Volmeriga, kes oli lavasolistidele võrdne partner.

Ja kuigi ooperil "Tuhkatriinu" ei ole õnnelikku lõppu, võib Estonia lavastust pidada igati õnnestunuks. ●

"Tuhkatriinu"

koomiline ooper kahes vaatuses

Autor: Gioachino Rossini

Muusikaline juht ja dirigent:

Arvo Volmer

Dirigent: Jüri Alperden

Lavastus ja lavakujundus:

Michiel Dijkema (Amsterdam)

Kostüümid: Claudia Damm

(Berliin)

Osades: Helen Lokuta, Annaliisa Põllak, Juhan Tralla, Kestutis

Alcauskis, Roland Liiv, René

Soom, Aare Saal, Rauno Elp,

Taavi Tampuu, Kristina Vähi,

Valentina Taluma, Janne

Ševtšenko, Angelika Mikk, Juuli

Lill, Riina Aireenne, Teele Jõks,

Priit Volmer, Mati Palm, Mart

Laur jt

Esietendus reedel, 10. novembril

2006